

Den 19-03-2016 rejste den dengang 4 årige Justas ind i Danmark sammen med sin mor Ligita.

Ligita og mig har været kæresten i et stykke tid og besluttede at flytte sammen. Vi valgte Danmark, mit hjemland, som bosted fordi jeg havde fast job og et hus der, som er lige i øjeblikket svært at sælge. Udover det ville jeg give min familie trygge rammer. Ligita er ikke kommet med det formål at bo i Danmark men pga kærligheden til mig fordi hun kunne godt se at jeg var stavnsbundet p.g.a. huset.

Ligita og Justas er oprindeligt fra Litauen men havde boet de sidste 3 år i Tyskland inden de rejste til Danmark, hvor Ligita havde et mindre betalt job. Imens hun boede arbejde i Tyskland blev hun skilt fra sin derværende mand i Litauen. Deres to døtre på henholdsvis dengang 16 og 13 år valgte at forblive i Litauen pga skolegang og deres sociale. Den dengang 3 årige Justas blev tildelt Ligita, som boede i Tyskland på derværende tidspunkt. Ligita fik eneforældremyndighed over Justas. Det ord forældremyndighed findes ikke i det litauiske sprog, i stedet for det fastsætter man barnets bopæl som sidestilles med forældremyndighed og dette tilfaldt hos Ligita.

Ligita og Justas boede i Tyskland lovligt registreret med tysk cpr nummer

Jeg var i den faste tro at deres bopælsskift bare ville være en formsag når de nu flytter fra Danmark til Tyskland, fordi de litauiske myndigheder vidste jo, at Justas boede sammen med sin mor i udlandet.

Vi opsøgte Statsforvaltningen i København for at få de to registreret men man krævede af Ligita at hun skulle skaffe en underskrift af Justas biologiske far, selvom han ikke har nogen form af myndighed over barnet. I afgørelsen kan man tydeligt læse, hvis barnet skifter bopæl skulle dette meddeles faren via sms, mail eller lignende, som Ligita også gjorde men det så Statsforvaltningen fuldstændig bort fra og holdt fast i deres krav.

Den 09-07-2017 blev Ligita og mig gift i Toreby Kirke. Ligita havde fundet imens et job på Saksøbing Materielgård som sæsonansat i Guldborgsund Kommune.

Den 01-09-2016 lykkedes det at få Justas i Toreby Børnehave hvor han på tre måneder lærte dansk.

Den 18-10-2016 fik Justas afslag på EU ophold i Danmark efter sammen bekendtgørelse hvor han fik ophold i Tyskland og skulle forlade landet i løbet af en uge.

Vi ankede afgørelsen til udlændigestyrelsen med det samme gennem vores advokat, som har arbejdet gratis for os, fordi hun kunne se urimelighed i den sag her.

Udover skrev den lokale avis Folketidende om sagen og MF Johanne Schmidt havde taget integrationsminister Inge Støjberg i sammenråd i Folketinget. Ministeren ville ikke udtale sig om sagen inden Udlændigestyrelsen har truffet en afgørelse.

Den 21-09-2017 kom afgørelsen fra Udlændigestyrelsen som meddelte at afgørelsen var forkert på baggrund den blev truffet og hjemsendte den igen til Statsforvaltningen. Selvom vi rykkede Statsforvaltningen to gange, har vi intet hørt fra dem.

Den 8. februar 2018 skrev til Statsforvaltningen for at høre hvor langt de var i sagen men vi havde intet hørt fra dem. Den 28. februar 2018 skrev vi til kontorchefen på udlændigeområdet i Statsforvaltningen men også her hørte vi intet. Den 12. marts 2018 henvendte vi os skriftligt til direktøren fra Statsforvaltningen og den 15. marts 2018 henvendte jeg, Cord Wesemann, mig telefonisk til Statsforvaltningen om at spørge hvor langt man var kommet i sagen. Efter de hørte mit navn, vidste de med det samme hvad sagen drejede sig

om. Man oplyste mig af sagsbehandleren Lisbeth Andersen, at sagen lægger hos sin kontorchef Jacob Næsager og vi kunne forvente etsvar om to til tre uger.

Den 27-03-2018 modtog vi fra Statsforvaltningen besked i form af et brev at Justas nu få igen afslag om EU opholdsret, dateret den 20-03-2018, to efter jeg ringede, med poststempel den 22-03-2018 på sammen grundlag som den første. Udover det anmærkede de, at Justas må godt bo i Tyskland, fordi hans biologiske far har givet samtykke til det, hvad der ikke er tilfaldet. Derfor var Justas mor igennem en lang proces vedrørende forældremyndighed hvor i afgørelsen er ikke nævnt et bestemt land eller sted. Det kun pga at Ligita og Justas bor i udlandet.

Det koster mange nerver og gøre livet besværligt for os. Ligita har været gennem en lang process for at få forældremyndighed over sin søn og nu stiller Statsforvaltningen spørgsmålstegn ved den litauiske afgørelse. Hun havde overholdt alle krav i denne afgørelse og Justas har også været på ferie hos sin biologiske far. Hvad forestiller Statsforvaltningen? Justas biologiske far er godt nok usammenarbejdsvillig men selv hvis han var sammenarbejdsvillig kan han ikke underskrive hos en litauisk notar, idet han ikke har myndighed over barnet. Hvis Justas, som for resten ikke taler litauisk, ville blive udvist af Danmark, kunne det det betyde at han vil havne på et litauisk børnehjem, idet at ingen derovre har myndighed over barnet.

Vi vil anmærke at Justas ikke sygesikret, idet han ikke har et cpr nummer.

I 2017 fik barnet store problemer med sine tænder som krævede en operation. Først ville man ikke behandle ham men efter jeg havde talt med overtandlægen i den kommunale børnetandpleje blev Justas opereret.

I februar i år blev Justas ramt af influenza og jeg var nødt til at skaffe en læge som ville behandle ham uden cpr nummer.

Min ægtefælle Ligita arbejder i dag som køkkenassistent i Nykøbing F. og jeg er ansat i Guldborgsund Kommune som Parkeringsassistent.

De forhold vi lever under, at Justas ikke er registreret, er meget belastende. Det går udover alt i dagligdagen og giver stress. Vi føler, at blive udsat for en yderst uprofessionell behandling til grænsen af umenneskeligheden.

Med venlig hilsen

Cord Wesemann